

Četba o výzkumu

Cílem studie je popsat jak probíhá interakce mezi učitelem a žáky při řešení výukových situací založených na problémově orientovaných úlohách, konkrétně v přírodovědně zaměřených předmětech.

Výzkumná otázka: Jaké jsou charakteristiky interakcí při řešení problémově orientovaných úloh?

Studie se zaměřuje na způsoby rozvoje kompetence k řešení problémů v rámci běžné výuky. Popisuje nejdříve schéma běžné mluvy a srovnává je s interakcí ve škole (většinou jde o interakci učitel – žák podle struktury IRF). Dále zmiňuje již provedené výzkumy na dané téma a přechází k metodologii – popisuje konverzačněanalytickou metodu, její validitu a výzkumný vzorek. Jde o kvalitativní výzkum, pracuje tedy „jen“ s deseti videozáznamy od pěti učitelů.

Hlavní nálezy jsou ty, že oproti běžné výuce mají problémové úlohy volnější pravidla – učitel slouží žákům jako moderátor, průvodce. Hlavní část „práce“ odvedou žáci. Častěji se zde aplikují diskuzní metody, učitel ale stále sekvence začíná – úlohu zadává a ujišťuje se, že ji žáci chápou – a ukončuje – dává zpětnou vazbu, nebo pokládá rozvíjející otázku.

V průběhu řešení úloh učitel žákům neradí přímo řešení, ale nabízí způsoby, jak k němu dojít, pomáhá jim udržet se v tématu, opakuje to, co již bylo řečené. Také zařazují získané znalosti do kontextů, zobecňují. Tyto přístupy podporují žáky v rozvíjení jejich metakognitivních schopností.

Při dávání zpětné vazby učitel žáka neopravuje, ale dává mu prostor a dopomoc k nalezení odpovědi správné. Proces je podobný konceptu scaffoldingu, který se ale zaměřuje na způsoby řešení, spíše než budování odpovědi.

Na závěr studie autorka zmiňuje studie a analýzy, které by bylo vhodné dále provádět v návaznosti na její výzkum.